

Bij een goede verzorging en de juiste weersomstandigheden bloeit Brugmansia met veel én grote bloemen. De kuipplant raakt steeds bekender en wie de plant goed weet over te houden, kan grote exemplaren tijdens de zomerperiode zelfs in de volle grond uitplanten.

Tekst: Emiel van den Berg
Foto: www.visionpictures.com

SJ. Brugmans was rond 1785 hoogleraar te Leiden, zowel in plant-, dier- als scheikunde. Hij maakte vooral naam als organisator van de militaire geneeskundige dienst ten tijde van Lodewijk Napoleon. Vanwege die verdienste is de plant Brugmansia naar hem vernoemd. Vaak nog wordt bij Brugmansia de oude naam *Datura* gebruikt maar botanici hebben de soorten van beide geslachten, die vanzelfsprekend veel overeenkomsten vertonen, grofweg onderverdeeld in de kruidachtige vormen (*Datura*) en de boom- en struikvormen (*Brugmansia*). Een officiële Nederlandse naam heeft Brugmansia niet maar in de volksmond spreekt men vaak over engeltrompet, een verwijzing naar de grote trompetvormige bloemen. Het geslacht Brugmansia behoort tot de nachtschadefamilie, de Solanaceae, waartoe eveneens groenten als tomaat, aardappel en aubergine behoren. Ook sierplanten als de tabakspant, lampionplant en bitterzoet zijn familieleden. De meeste geslachten zijn liefhebber van warmte en slechts enkele groeien van nature in onze contreien. Zoals de meeste andere planten uit de nachtschadefamilie is Brugmansia giftig. De plant bevat stoffen die bijvoorbeeld de Zuid-Amerikaanse indianen gebruikten om hun hallucineerde werking. Wie de planten snoeit, dient daarom voorzichtig om te gaan met de vrijkomende sappen.

BOOMVORMEN

De zes soorten van Brugmansia zijn inheems in Midden en Zuid-Amerika maar sommige zijn inmiddels ook aardig verwilderd in Azië. De uit Brazilië komende *B. suaveolens* is veruit de bekendste. In zijn natuurlijke groeigebied groeit de plant eerst strak omhoog maar vormt hij uiteindelijk een tot 5 meter hoge zeer sterk vertakkende struik tot meerstammige boom. Behalve dichtvertakt is de plant ook dicht bebladerd. Het eironde tot langwerpige blad van de soort is groot, soms tot 30 cm lang. Aan

Brugmansia

Brugmansia houdt van overdaad

de onderkant is het zwak behaard. Vanwege het vele blad en de omvang ervan is *B. suaveolens* een plant die veel vocht verlangt. Wie de plant in een kuip houdt, mag er vanuit gaan dat er op warme dagen dagelijks een emmer water nodig is. Vanwege de relatief krachtige groei is ook wekelijkse bemesting geen overbodige luxe. Overigens is de plant van nature bladhoudend maar in Nederland als kuipplant gehouden, valt het blad in de herfst vaak af. De soort heeft witte bloemen. Deze zijn trompetvormig en hangen strak naar beneden. Aan de onderkant openen ze zich min of meer stervormig. Net als het blad halen ook de bloemen met gemak de 30 cm lengte. Bij de cultivar 'Flore Pleno' zijn de bloemen gevuld en 'Rosa Traum' is een bekende cultivar met roze bloemen. 'Variegata' heeft witbont blad. *B. arborea* groeit van nature in het Peruaanse deel van het Andesgebergte op hoogtes tussen de 3 en 4 kilometer. Daar verschijnen vanaf de late lente forse bloemen die sterk geuren. Deze bladhoudende forse heester verdraagt tot 5 graden vorst. Ook *B. aurea* heeft geurende bloemen maar groeit met name in de bergdelen van Ecuador en Colombia. Bij deze soort vormen boomvormen tot 10 meter hoog-

te geen uitzondering. *B. sanguinea* is oranje tot geel bloeiend en komt van nature voor in het gebied tussen Noord-Chili en Colombia. Omdat er bij Brugmansia veel onderling gekruist is, met name tussen de soorten *B. suaveolens*, *B. versicolor* en *B. aurea*, zijn er tal van variëteiten op de markt. De naamgeving is lastig want vaak kunnen de bloemkleuren van eenzelfde cultivar, maar ook de bloemgrootte, per grondsoort en standplaats verschillen.

OVERWINTERING

In Nederland bloeien alle Brugmansia vanaf de zomer tot aan de herfst. Afhankelijk van de zonneschijn en temperatuur. Is het seizoen voorbij dan is de plant goed terug te snoeien om deze dan vervolgens op een koele ruimte (5° tot 10° C) te overwinteren. Liefst donker en droog, het blad is immers toch al van de plant. Wie niet snoeit kan de plant ook mét blad laten overwinteren op een lichte plaats en bij een temperatuur tussen de 12° en 15° C. Niet warmer want onze donkere en korte winterdagen zorgen dan namelijk voor een te slappe doorgroei die in het voorjaar weer weggesnoeid moet worden.